

Театъръ.

Както казахме на една въ миналитѣ книжки — нашиятъ Народенъ театъръ хвана да дава по-често наши, български работи. Това ще засили нашата драма: писателитѣ ще почнатъ да ни даватъ сѣ по-хубави и по-хубави работи, додѣ най-сетнѣ се създаде чисто-българска драма, въ която да се поглежда всичко наше, нашия животъ, съ неговитѣ надежди, стремления, борби, скърби и радости.

Ето, слѣдъ като Народния театъръ ни даде тая зима пиеситѣ: Въ политѣ на Витоша, Боянъ магесникътъ и Казаларската царица — Новиятъ народенъ театъръ пъкъ ни даде новата пиеса на писателката Ана Карима: Надъ Зида

Името на тая писателка ни е извѣстно отъ много нейни работи, печатани изъ списанията. Като разказвачка — тя ни е дала вече редица малки и хубави разказчета, между които и Високъ изворъ дѣто леко, увлекателно е развито едно народно вѣрвание.

И така въ живота на народа, въ неговитѣ обичаи, вѣрвания, въ неговитѣ вихрени радости и затаени страдания — нашата писателка работи съ особена любовъ, съ особено майсторство.

Новата ѣ драма „Надъ зида“ е сжщо тѣй изъ нашия животъ отъ прѣди освобождението. Сцена слѣдъ сцена, картина слѣдъ картина — тя ни разкрива, какъ робството е сковало душитѣ на старитѣ, правило ги е да понисатъ [всичко, обърнало ги е въ послушни и малодушни роби. Но какъ пъкъ отъ друга страна проблѣсва първата лжча на